

Jornades

INCIDÈNCIA DEL NEOLIBERALISME EN LES REFORMES EDUCATIVES (Llatinoamèrica i Estat espanyol)

El neoliberalisme és un corrent del pensament econòmic que defensa la reducció de l'Estat a la seva mínima expressió. Propugna deixar en mans del mercat àmbits tan essencials com la sanitat o l'ensenyament. En aquest terreny, es defensa la privatització dels serveis educatius, es planteja l'ensenyament des de l'òptica gerencial i no des del punt de vista de la democratització.

Jornades celebrades a Palma, durant els dies 7, 8 i 9 de març, organitzades per l'STEI.

Destacades personalitats del món universitari i sindical de Llatinoamèrica i de l'Estat espanyol han analitzat la forta incidència dels corrents neoliberals en les polítiques educatives, especialment a Llatinoamèrica, durant les darreres dècades, així com en els actuals programes de reforma educatius i curriculars.

Ponents:

- Carlos Augusto Abicalil, president de la confederació Nacional de Treballadors de l'Educació - Brasil.
- Jorge Cardelli, director de l'Institut d'Investigacions de la Confederació de Treballadors de l'Educació de la República Argentina.
- Pablo Gentili, professor de la Universitat de l'Estat de Rio de Janeiro.
- Carlos Mauricio López, d'Hondures, expresident de FOMCA, organització que agrupa els moviments sindicals dels treballadors i treballadores de l'ensenyament de Cantreamèrica.
- Jaume Carbonell, director de Cuadernos de Pedagogía.
- Bernat Sureda, catedràtic de Pedagogia a la UIB.
- José Contreras, professor del Departament de Didàctica de la Universitat de Barcelona.
- Antoni Marimón, professor titular d'Història a la UIB.
- *Per part de l'STEI: Pere Polo*, secretari general, i *Biel Caldentey*, de la Comissió Executiva. En representació de la Confederació d'STEs, *Pilar Catalán*, membre del Secretariat Confederal.

En aquesta breu ressenya no podem fer un resum de les distintes ponències, tan sols ressaltar que en els

països llatinoamericans les reformes educatives s'han fet en clau neoliberal (privatització del servei educatiu, escales salarials variables en funció del model i ubicació dels centres, reducció de la despesa estatal en educació...), les reformes curriculars des d'una òptica tecnocràtica i jeràrquica (experts, fins i tot de fora del sistema educatiu).

Reformes que han accentuat l'autoritarisme cultural, la desvalorització del treball docent, la introducció de l'eficiència com a criteri economicista (rendiment escolar/acedèmic) en front dels valors que el moviment sindical d'ensenyants progressistes havia reclamat quan propugnava reformes educatives que democratitzassin el sistema educatiu i anassin cap a paràmetres de qualitat "social" (compensar les desigualtats educatives d'origen socioeconòmic, més inversió educativa pública...) Fou també interessant esbrinar com la Reforma educativa desenvolupada a l'Estat espanyol conté elements no progressistes en el seu desenvolupament com són: la manca de recursos públics econòmics i materials suficients, l'aprovació de lleis i decrets que intridueixen trets neoliberals com la "competència entre centres, la pseudoelecció de centres per part dels pares i mares, així com un discurs fortament agressiu contra els ensenyants i contra el model educatiu comprensiu.

En definitiva, tal com va afirmar un dels ponents, la reforma educativa s'hauria quedat en una reforma escolar (una simple reestructuració del sistema educatiu).

(A continuació reproduïm una entrevista a Pablo Gentili, ponent a les Jornades de Palma. En el proper número tenim previst publicar un article d'un altre dels ponents, Carlos Augusto Abicalil)